

XIV МЕЖДУНАРОДЕН

ТИВАЛ

K 7/M 45

120000868986

ЕНСКИ
КАЛНИ

ДНИ
РУСЕ

1974

K 85 K $\frac{1974}{38}$

XIV МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ
МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ
РУСЕ — 1974

Посветен на 30 годишнината от
социалистическата революция в България

КОНЦЕРТ
НА
ФИЛХАРМОНИЯТА ОТ ГР. ХАЛЕ, ГДР

Диригент:

ОЛАФ КОХ

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000868986

25 март — понеделник — 19.30 часа
зала Дом на културата

448190

ИВАН МАРИНОВ	—	Фантастични сцени
СИМЕОН ПИРОНКОВ	·	Нощна музика
ФИЛИП КУТЕВ	—	Симфонична поема „Герман“
ЖУЛ ЛЕВИ	—	Симфония № 2
		Пасакалия
		Алегро кон спирито
		Скерцо
		Финал

Филхармонията на гр. Хале е основана на 1. X. 1972 год. Програмите на оркестъра включват цялото музикално наследство в областта на симфоничната музика, както и съвременното музикално изкуство не само на ГДР, но и на другите социалистически страни. Гости на оркестъра са били много талантиливи изпълнители-диригенти и солисти, между които Димитри Китаенко, Антони Виг, Аркади Севидов, Владимир Спиваков, Кайя Данчовска, Йозеф Паленичек, Валентин Георгиу, Карине Георгиян, Йозеф Сук, Виктор Трегяков и др.

ИВАН МАРИНОВ е роден през 1928 година в София. Завършва Българската държавна консерватория в класа по композиция на професор Веселин Стоянов и проф. Парашкев Халжиев и дирижиране при проф. Марин Големинов. Иван Маринов е носител на награди от композиторски конкурси на световни младежки фестивали. Автор е на вокално-симфоничната поема „Двубой“, кантата „Ода на свободата“, симфония, симфонична поема „Илинден“, вариации за симфоничен оркестър, „Фантастични сцени“, две сюити за симфоничен и духов оркестър, струнен квартет инструментална музика музика към филми, солови, хорови и естрадни песни.

Иван Маринов е заслужил артист и заместник председател на Комитета за изкуство и култура.

„Фантастични сцени“ по форма са вариации за симфоничен оркестър. Тук се срещат различни образни трансформации на главната тема, чрез майсторско използване на традиционните похвати на вариационното изменение. Творбата се отличава с оркестрово майсторство и ярка емоционалност. Самото заглавие „Фантастични сцени“ насочва към основната идея на автора — стремеж към красотата, съвършенството и щастието. Според автора, „Фантастични сцени“ не са разходка из космоса, а своеобразен разказ за трудния път, който преминават хората, за да достигнат светлината и истината, и за великата сила и правда за живота. Този кривуличест път, тези лабиринти са не толкова фантастични от космоса“. За първи път произведението е изпълнено през 1950 год. от симфоничния оркестър на българското радио с диригент з. а. Васил Стефанов.

ФИЛИП КУТЕВ е роден в Айтос през 1903 год. в семейството на чиновник. Като ученик в гимназията учи флейта и цигулка. През 1922 г. Кутев постъпва в Държавната музикална академия в София. След завършване на Академията, Кутев е назначен капелмайстор в Бургас като същевременно става диригент на оркестъра на бургаската

музикално дружество „Родни звуци“ и преподавател по цигулка в „Народното музикално училище“.

През 1935 год. той се установява в София. След 9. IX. 1944 год. Кутев разгръща своите творчески сили, отразява всенародния подем в строителството на новия живот. През 1951 година създава Държавния ансамбъл за народни песни и танци, на който става главен художествен ръководител и директор. Ф. Кутев е един от най-ярките и самобитни представители на българската национална композиторска школа. Неговото творчество се отличава не само с оригиналното претворяване на народно-битовата песенност, но и с богатството на идейно-емоционалното съдържание, почерпано от нашето съвремие. Ф. Кутев е автор на много кантати, симфонични и камерни произведения, инструментална музика, над 250 обработки на народни песни, инструментални народни мелодии, музика към филми и др.

Симфоничната поема „Герман“ е написана през 1940 год. Първоначално е замислена като средна част на симфоничната трилогия „Пролет“, „Герман“, „Жътва“. Поемата отразява тревожното време на военните години, тежката съдба на народа, неговият нерадостен живот. Това определя основното настроение на поемата — мрачно, безизходно. Произведението е изградено върху интонации, близки на народните обредни песни. Темите са близки по характер — в тях липова обикновеното контрастно противопоставяне. Те се повтарят многократно в различни варианти, ту мелодически широк и, ту кратки и лаконични, пропити със скръбни интонации.

СИМЕОН ПИРОНКОВ е роден през 1927 год в гр. Лом. Завършва Българската държавна консерватория през 1952 год. в класа по композиция при проф. Веселин Стоянов и при проф. Парашкев Хаджиев и дирижиране при проф. Асен Димитров. Автор е на: Симфония за струнен оркестър, струн

ни квартети, „Нощна музика“, движение за камерен оркестър, две триа, пиеси за пиано, песни за глас и оркестър, музика към филми, хорови песни, балетна музика в памет на Стравински.

„Нощна музика“ е написана през 1968 година. Това е музика на многообразието, на различните усещания за тъмнина и светлина, за темпа и шумове, и всичко това е потопено в една лирична атмосфера. Драматургичният план оформя една триделна структура. Средната част е раздвигена, силно контрастираща на първата. Третата част ни връща в атмосферата на лиричната и спокойна първа част. За първи път творбата е изпълнена през 1968 год. от Софийската държавна филхармония под диригентството на н. а. Константин Илиев.

ЖУЛ ЛЕВИ е роден през 1930 год. в Салун. Завършва Българската държавна консерватория в класа по композиция на проф. Веселин Стоянов и дирижиране при проф. Асен Димитров. Носител е на наградата на композиторския конкурс на световния младежки фестивал в Москва. Жул Леви е автор на три мюзикъла, увертюри, симфонични фантазии, две дивертименти — за тропет и оркестър, за флейта и оркестър.

Картината на Стоян Венев „Прощаване“ ражда у автора идеята за написване на симфония. Без да е програмно произведение, симфонията разкрива моменти от борбата против тираниите, за утвърждаване на новия живот.

Първа част е написана в сонатна форма. Главната тема е основният тематичен заряд не само на тази част, но и на цялата симфония. Тя се появява в кулминацията на всички части, обединявайки ги в един цикъл. По характер главната тема е героична, мъжествена, наситена с драматизма на борбата. Нейната динамичност се засилва от приливните фанфарни интонации. Втората тема е напълно контрастна. Тя е танцувална, пълна с топъл лиризъм. Заключение на експозицията е спокойно, напрежението намалява. В него се явя-

ва мелодия, която тематично подготвя втората част.

Разработката носи кулминацията на първата част. В нея се чувства героизма, стихията на борбата. Авторът свободно третира сонатна форма — тук липсва традиционната реприза. Тя се появява във финала.

Без прекъсване встъпва втората част — една от най-хубавите части на симфонията. Рисува образа на майката, която пее приспивни песни. Формата е пасакалия. Темата на пасакалията се провежда многократно, като ритмически се появява в различни стойности: четвъртини, осмини, триоли, шестнадесетини.

Главната тема от първата част, изложена в духовата група, довежда до кулминацията на частта. Сега тя звучи тържествено, внушително, изложена в двойно по-големи нотни стойности, ритмически разширена.

Постепенно напрежението намалява и довежда до края на частта.

Третата част — стремително скерцо без прекъсване. То ни въвежда в приказния детски свят. Темата е жива, образна. В кулминацията отново прозвучава главната тема от първата част.

Финалът е обратна реприза на експозицията от първата част. Той пресъздава радостта, ликуването на народа от победата. Това е истински жизнеутвърждаващ триумф. Симфонията завършва с кода, интонационно изградена отново върху главната тема от първата част.

